

føre til, hvilken Ret og Styrke den giver Mindretallet, og han vidste, at naar begge Dele bleve parrede sammen, baade privilegeret Valgret og Forholdstalsvalgmaade, var det en vældig Uret mod den store Befolkning. Jeg spørger: Er den ærede Minister ikke enig med den Betragtning, den højtærede Konseilspræsident fremførte i 1894?

Den ærede Minister mente, at gamle Berg vilde være gaaet med til et Forslag som dette. Jeg tror mere paa gamle Berg. Naar han sagde det, han sagde i 1890, var det under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, thi den Gang levede vi under et Højreministerium, hvor Venstre i Virkeligheden stod ret svagt — det, der den Gang var Venstre her i Landet. Siden da har Venstre vokset sig stort og stærkt, Kravet om lige og almindelig Valgrets Gennemførelse har vokset sig stort og stærkt siden da, Regeringen have vi faaet fra Venstres Side, og saa synes jeg, det er en Insinuation mod gamle Bergs Minde at sige, at han i dette Øjeblik vilde nøjes med det, han vilde nøjes med i 1890. Det, han vilde nøjes med i 1890, var — det gentager jeg selv overfor de nok saa højrøstede Herrer her bagved mig, de have godt af at høre det — bedre end det Forslag, her foreligger. Jeg haaber, den højtærede Formand vil sørge for, at de Herrer holde sig nogenlunde roligt.

Formanden: Det ærede Medlem skal ikke lade sig forstyrre.

Poul Christensen: Jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister: Gamle Berg havde lært af 1866; det er jeg fuldstændig overbevist om, og jeg gentager: Det Arbejde, han gjorde fra 1870 til sin Død, var det største Arbejde for den almindelige Valgret, som noget Menneske i den sidste Menneskealder har præsteret. Men for øvrigt skal jeg indrømme, at det er vanskeligt at udnytte de afdøde; de levende kunne forsvare sig, de døde ikke.

I Anledning af den højtærede Ministers Bemærkning til, hvad jeg havde udtalt om selve Lovforslaget, skal jeg ikke spille mange Ord. Den Tid kommer, da det staar enhver frit at stille sine Ændringsforslag, og saa vil Debatten derom kunne optages paa ny. Jeg vil dog sige til den ærede Ministers Udtalelse om, at den Bestemmelse i § 5, at ved et Valgs Omstødelse kan der træffes Bestemmelse om, at den foreliggende Valgliste vil være at berigtige, forinden nyt Valg afholdes, var

ganske naturlig, og Berigtigelsen skulde ligge til Eftersyn og saa videre: Ja, men hvis den højtærede Minister har Ret i, at det skal ligge til Eftersyn paa sædvanlig Maade, tror jeg, det var bedre at stryge den Bestemmelse, thi saa skal det ligge til Eftersyn fra 16. til 31. Januar, og hvis det er Meningen, at det skal være til andre Tider, tror jeg, det vil være nødvendigt at fastslaa i Lovforslaget, hvilke Frister der skal være, og hvor det skal ligge til Eftersyn. Jeg tror, det er ret farligt at rette de bestaaende Valglisten, uden der er Kontrol fra Vælgernes Side. (*Sabroe:* Hvad er det for et Føreningsmøde, der holdes bag ved? Er det Klumpen?) Jeg vil sige til den ærede Formand, at denne Sammenrotning bag ved mig . . .

Formanden: Det ærede Medlem bruger uparlamentariske Udtryk, det ærede Medlem skal ikke lade sig forstyrre af andre Medlemmer i Salen.

Poul Christensen: Jeg kan ikke høre for de Herrer, der samtale der henne. (Afbrydelse). Det er ganske vist godt at have noget i Ryggen, men jeg vilde dog foretrække at have noget bedre i Ryggen end de Herrer.

Maa jeg med Hensyn til § 12 gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at han ikke svarede paa mit Spørgsmaal. Der staar, at Valgbehandlingen aabnes af Formanden, men den højtærede Minister ved jo, at for Landets Vedkommende er det Formanden for Kommunalbestyrelsen, der ogsaa er Formand for Valgbestyrelsen. Jeg spurgte den ærede Minister forleden, hvorledes det skulde gaa til, naar Kommunen blev delt, og Valget skulde begynde klokken 10 flere Steder. Det vilde da ikke være muligt for Formanden samtidig at aabne Møderne paa de forskellige Steder. Jeg tror i det hele, at dette Forslag, der nærmest er Frugten af enkelte Mænds private Arbejde, paa flere Punkter trænger til Ændringer, for at det kan være forstaaeligt og brugbart paa den Maade, man ønsker i Regeringspartiet. Jeg maa derfor som sagt forbeholde mig at stille Ændringsforslag til anden Behandling og skal derfor ikke nu her og navnlig ikke i Dag komme ind paa de Spørgsmaal, der særlig dele os, det vil der blive rig Lejlighed til siden. Men jeg gentager, at naar den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Løvel ikke have haft noget at føje til de Bemærkninger, jeg har fremført, er det